

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 marca 2020 roku około godziny 15.35 obwiniony B. B. jechał samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) z prędkością około 79-83 km/h ul. (...) w M. R. (1) w kierunku Z. .Gdy był na wysokości ul.(...) i zbliżał się do dwóch poprzedzających go pojazdów, prędkość jego pojazdu została namierzona przez funkcjonariusza Policji M. Ś. laserowym miernikiem prędkości (...) posiadającym aktualne świadectwo legalizacji ponownej ,z odległości 272,9 m. Z uwagi, iż w w/w miejscu dopuszczalna prędkość wynosiła 50 km/h ,obwiniony został zatrzymany do kontroli drogowej. Z uwagi , iż obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego kredytowanego , został poproszony przez funkcjonariusza Policji M. Ś. o okazanie prawa jazdy . Obwiniony stwierdził wówczas , że najpierw nagra interwencję , a dopiero potem okaże żądany dokument. Następnie wyjął z kieszeni telefon komórkowy , a po chwili prawo jazdy. M. Ś. nakazał mu pozostać w samochodzie , a sam udał się do radiowozu , aby sporządzić dokumentację niezbędną do skierowania wniosku o ukaranie do Sądu. Obwiniony nie wykonał jednak w/w polecenia , wyszedł z auta i stojąc na jezdni nagrywał otoczenie.

Przedmiotowy stan faktyczny , Sąd ustalił w oparciu o : zeznania świadka M. Ś. /k-7,32-33/, notatkę /k-1-1v/, nagranie /k-44,45/, świadectwo legalizacji /k-48/, opinia /k-4765,77-78/.

Obwiniony B. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił , że w dniu zdarzenia wracał ze Starostwa Powiatowego w L. . Jadąc ulicą (...) na granicy L. i Ł. chciał skręcić w lewo w kierunku S.. Stojąc na skrzyżowaniu , czekał kiedy będzie mógł wykonać w/w manewr , albowiem w obydwu kierunkach na ulicy (...) był duży ruch. Po dłuższej chwili udało mu się wykonać przedmiotowy manewr . Po przejechaniu kilkuset metrów , został zatrzymany do kontroli drogowej. Funkcjonariusz Policji okazał mu na wyświetlaczu miernika prędkości , pomiar z jakim jechał , tj. 81 km/h , po czym zaproponował mu mandat karny kredytowany. Obwiniony odmówił jego przejęcia, albowiem w jego ocenie jechał z prędkością 50 km/h z uwagi , iż był duży korek i według niego pomiar nie dotyczył jego pojazdu. Obwiniony potwierdził , że w trakcie kontroli wyszedł z pojazdu mimo , iż funkcjonariusz Policji nakazał mu pozostanie w nim , albowiem chciał sfilmować warunki panujące na drodze /k-32/.

Sąd zważył , co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie dał podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego , uznając iż są przyjętą przez niego linią obrony. Za jego sprawstwem przemawiają bowiem dowody zebrane w niniejszej sprawie , a zwłaszcza zeznania świadka M. Ś. oraz opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego- J. K. . I tak , świadek M. Ś. zeznał , że w dniu zdarzenia około godziny 15.35 stojąc na wysokości ul.(...) z odległości 272,9 , dokonał pomiaru prędkości laserowym miernikiem prędkości (...) pojazdu jadącego z kierunku L. w kierunku Z., którym jak się potem okazało jechał obwiniony. W chwili dokonania pomiaru , obwiniony jechał z prędkością 81 km/h i szybko zbliżał się do dwóch poprzedzających go pojazdów jadących z prędkością 50 km/h. Świadek zatrzymał obwinionego do kontroli , podał mu powód kontroli i okazał na wyświetlaczu miernika prędkości , pomiar z jakim jechał , tj. 81 km/h , po czym zaproponował mu mandat karny kredytowany. Obwiniony odmówił jego przejęcia, albowiem jak twierdził pomiar jest niewiarygodny . Z uwagi na powyższe , świadek poprosił go o okazanie prawa jazdy . Obwiniony stwierdził wówczas , że najpierw nagra interwencję , a dopiero potem okaże żądany dokument. Następnie wyjął z kieszeni telefon komórkowy , a po chwili prawo jazdy. Świadek nakazał mu pozostać w samochodzie , a sam udał się do radiowozu , aby sporządzić dokumentację niezbędną do skierowania wniosku o ukaranie do Sądu. Obwiniony nie wykonał jednak w/w polecenia , wyszedł z auta i stojąc na jezdni nagrywał otoczenie. Świadek podał nadto ,że dokonał dwóch pomiarów pojazdu obwinionego , najpierw z odległości 500 m , a potem z odległości około 300 m. Oba wykazały , że obwiniony przekroczył dozwoloną prędkość. W dniu darzenia warunki drogowe były dobre , a natężenie ruchu nieduże. Świadek

podał także , że była wykonana kalibracja miernika prędkości , którym się w dniu zdarzenia posługiwał. Nie miał wątpliwości , że dokonał pomiaru prędkości pojazdu obwinionego , albowiem gdyby miał jakieś wątpliwości to by go nie zatrzymywał do kontroli. Nadto , na wyświetlaczu miernika nie pokazał się żaden błąd.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka , albowiem mają one pokrycie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie , a zwłaszcza w sporządzonej przez niego notatce oraz opinii biegłego sądowego -J. K..

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego – J. K., materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , pozwala na określenie miejsca , okoliczności wykonania pomiaru oraz odtworzenie geometrycznych warunków ich wykonania. Rejestracja zapisu pomiaru jedynie na urządzeniu pomiarowym nie pozwala na identyfikację wyników pomiaru z kontrolowanym pojazdem. Celownik optyczny przyrządu zapewnia możliwość namierzenia jednego kontrolowanego pojazdu , rozpoznanie go , jego cech i identyfikację po zatrzymaniu przez wykonującego pomiar. Jednakże zdaniem biegłego , analiza materiału sprawy nie pozwala na stwierdzenie , aby w panujących warunkach drogowych opisanych w aktach sprawy , a które zostały potwierdzone analizą zdjęć lotniczych tj. prosty odcinek drogi (...) o długości około 3 m, pomiar ten mógł zostać wykonany nieprawidłowo. Wykonana dla tych warunków analiza pozwala także na stwierdzenie , że w przypadku odległości pomiędzy pojazdami około 110 m lub mniejszej , pomiar prędkości jazdy pojazdu obwinionego mógł być zakłócony z uwagi na rozbieżność wiązki laserowej i częściowe ześlizgnięcie się promienia laserowego po boku nn poprzedzającego go pojazdu. W tym jednak przypadku przyrząd pomiarowy nie wykonałby pomiaru i pokazałby komunikat błędu. Jeśli przyrząd dokonałby pomiaru prędkości pojazdu jadącego przed pojazdem obwinionego, wówczas na wyświetlaczu pokazałby się odległość mniejsza czyli około 163 m. Dokładność pomiaru laserowym miernikiem prędkości zależy tylko od prędkości namierzanego pojazdu i zgodnie z danymi fabrycznymi wynosi +- 2 km/h, co oznacza , że w przedmiotowej sprawie rzeczywista prędkość pojazdu mogła zawierać się w granicach 79-83 km/h. Biegły podał też , że odległość w jakiej funkcjonariusz Policji stał od jezdni , przyjął na podstawie nagrania przedłożonego przez obwinionego , uwzględniając fakt zlokalizowanych po tej stronie jezdni słupów oświetleniowych. W ocenie biegłego , funkcjonariusz Policji musiał stać między krawędzią jezdni , a linią wyznaczoną między słup latarni.

Sąd dał wiarę powyższej opinii , albowiem została sporządzona przez biegłego zgodnie z jego wiedzą i doświadczeniem , nadto jest pełna ,jasna i nie budzi zastrzeżeń Sądu.

Sąd obdarzył także wiarygodnością dowody z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Sąd dał także wiarę nagraniu przedłożonemu przez obwinionemu , albowiem nie nosi śladów ingerencji.

Mając na względzie powyższe , należy stwierdzić , że wina obwinionego jest bezsporna oraz że została mu udowodniona w toku przedmiotowego postępowania.

B. B. został obwiniony o to , że : I.W dniu 04 marca 2020 roku około godz. 1535:00 w msc. M. R. (2) gm. W. pow. (...) na ul. (...) kierując pojazdem marki A. o nr rej. (...) jadąc z prędkością 81 km/h przekroczył dopuszczalną prędkość o 31 km/h w terenie zabudowany, gdzie jest ograniczenie do 50 km/h,

II.W miejscu czasie jak w punkcie I podczas kontroli drogowej wykroczył przeciwko innym przepisom o bezpieczeństwie w ruchu na drogach publicznych poprzez niewykonywanie poleceń wydawanych przez policjanta wchodząc na jezdnie i nagrywając telefonem otoczenie

tj. o wykroczenie z art. 92a kw. i art. 97 k.w. w zw. z art. 24 ust. 1 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie kontroli ruchu drogowego.

Przepis art.92 a kw penalizuje niezastosowanie się przez kierującego pojazdem do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym . Stosownie do treści art.20 ust.1 ustawy z dnia 20.06.1997 roku –Prawo o ruchu drogowym - rędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym wynosi 50 km/h,

Zgodnie zaś z przepisem art. 97 kw - uczestnik ruchu lub inna osoba znajdująca się na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, a także właściciel lub posiadacz pojazdu, który wykracza przeciwko innym przepisom ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym lub przepisom wydanym na jej podstawie, podlega karze grzywny do 3000 złotych albo karze nagany.

W ocenie Sądu bezspornym w niniejszej sprawie jest , iż obwiniony swoim zachowaniem opisanym w zarzucie pierwszym naruszył znamiona art.92 a kw , albowiem przekroczył dopuszczalną prędkość w terenie zabudowanym , jadąc prędkością 79-83 km/h i tak też Sąd przyjął w opisie zarzucanego mu czynu.

Nie ma również wątpliwości , że obwiniony nie stosując się do polecenia funkcjonariusza Policji nakazującemu mu pozostanie w pojeździe , naruszył art. 97 kw w zw. z § 24 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19.11.2019 roku w sprawie kontroli ruchu drogowego. Przepis ten stanowi bowiem , że w przypadku podania przez kontrolującego polecenia lub sygnału do zatrzymania pojazdu kierujący tym pojazdem:

1) zatrzymuje pojazd;

2) trzyma ręce na kierownicy;

a na polecenie kontrolującego:

a) wyłącza silnik pojazdu,

b) włącza światła awaryjne,

c) umożliwi mu dokonanie identyfikacji pojazdu, w szczególności przez udostępnienie komory silnika oraz innych miejsc w pojeździe.

Kierujący pojazdem lub pasażer pojazdu mogą wysiadać z kontrolowanego pojazdu za zezwoleniem kontrolującego.

Z tych też względów , Sąd uznał obwinionego B. B. winnym popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. 92 a kw w zw. z art. 97 kw w zw. z § 24 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19.11.2019 roku w sprawie kontroli ruchu drogowego przy zastosowaniu art.9§2 kw wymierzył mu grzywnę w kwocie 300 złotych.

Przy wymiarze powyższej kary , Sąd jako okoliczności obciążające wziął pod uwagę, zachowanie obwinionego w trakcie , uprzednie łamanie przepisów ruchu drogowego /1-10-10v/ . Jednocześnie Sąd nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących w zachowaniu obwinionego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 119§1 kpw.